

КИРИЛ ВЛАХОВ

НА ИЗПИТА

chitanka.info

Недей дочаква и зори,
върви зубри, зубри, зубри...
Като няма прокопсия,
плюл съм в тая орисия!
Немигнал, ставай ей, месец още
насред небето, дълбока нощ е.
Главата тегне, а сън очите
залепа сякаш. Какво е време
изпити идат — дявол ги вземе;
учители чакат, нижат се дните.
По-скоро, хайде! сега се бяга;
съседа, чуваш, и той се стяга.
Излезеш, викаш, не ще решавам,
нагънеш сандвич, допушиш фаса;
по немски фъснеш, и пак у вас си.
Огрее слънце и чак тогава...
за отдих спреш,
а сваят се вий —
и пак поглеж
Дий... Дий, зубре, дий!
С училище и с ваш'те се бори,
весден зубри, зубри, зубри...
Като няма прокопсия,
плюл съм в тая орисия!
Настане утро, гори небето,
оценки пишат, ехти кафето;
поп-фолк засвирил, стада заблели,
на всички станции Азис все мели.
И гледаш, слушаш, не знам досадно
защо ти стане, их, опустяло.
В училище нещо така заяло,
че кръв застива в сърцето страдно...
Че изпит иде, главата — камък
не блесва нийде ни лъч, ни пламък,
а в пот възвряла, гори главата.

Да караш вече къде ти може.
Звънец избие най-сетне, боже,
па вземеш гладен излеж с тайфата:

И дюнер еж,
айрянец пий —
И пак поглеж!
Дий...
Дий, зубре, дий!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.